

## **Votum en groet**

NLB Ps 42 : 1      *Evenals een moede hinde*

Ps 42a              *Als een hert dat verlangt*

Ps 84 : 3      *Welzalig hij die al zijn kracht*

## **Gebed**

Jesaja 44 : 1-8

Ps 63 : 1-2

Openbaring 22 : 1-7

Gez 76 (2006)      *En de Geest en de bruid*

**Jesaja 44 : 1-5      Water op dorstige grond: zomer op komst!**

Ps 87 : 1-5      *Jeruzalem, de Godsstad hier beneden*

Bediening van de heilige doop aan Vinz Samuel van Egmond

*Zo hoort uw liefde bij ons, Sela*

<https://www.youtube.com/watch?v=wXiNOykqBRU>

## **Gebed**

## **Collecte**

**Richtlijnen voor het nieuwe leven** (Richtlijnen voor het nieuwe leven (1 Petr 4 : 7-11))

NLB 747 : 1 & 5-8      *Eens komt de grote zomer*

## **Zegen**

Als amen NLB 868 : 5      *Lof zij de Heer met de heerlijkste naam*

Gemeente van onze Heer, mijn broers en zussen, geliefd door God,

### *Zomer...gasten*

Heerlijk... zomer. Verrukkelijk zonlicht. Baden in het licht. Energie opdoen. Tot rust komen. Even niets hoeven. Vrij zijn. Ruimte krijgen. Vakantie beleven. Is de zomer niet het heerlijkste seizoen van allemaal? De aarde koestert zich in de zon. Zo nu en dan een verfrissende regenbui over het land. Om vervolgens weer weg te trekken en ruimte te maken voor een heldere blauwe lucht. Zonnebloemen vullen de velden van juli tot oktober. Ze draaien wonderlijk mee met de zon: Tour-ne-sol. En in Oekraïne wordt de zonnebloem geassocieerd met vrede...en symbool van verzet.

Zomer... je kunt je van alles erbij voorstellen. En er een perfect plaatje voor jezelf van maken. Maar zo ideaal is het natuurlijk niet altijd. Een zomer kan verschroeien door de hitte, met intense droogte. Waardoor het gewas op aarde, mens en dier snakken naar regen. Denk aan de hevige droogte van enkele jaren terug, waarvan de natuur nog steeds aan het bijkomen is en nu weer ervaart. Maar aan de andere kant: een zomer die totaal kan verregenen, met woeste waterstromen die loskomen.

Bij zomergedachten ga ik maar even niet in de twee uitersten. Ik denk meer aan een slotzin van het sprekende gedicht van Gerrit Achterberg: bekering. *Nu is het stil geworden, zoals een zomer om de dorpen bloeit.* Stilte... en rust. Of is er juist sprake van leven dat zich ontwikkelt en krachten die zich ontplooiën. Geloven heeft donkere en moeilijke kanten, van teruggang, aanvechting en weerbarstigheid. Maar het heeft ook zomerse kanten. Het zoekt naar hoogte en breedte, wil zich ontvouwen en zijn vleugels uitslaan. Laat het dan niet elke dag zomer zijn en de periodes niet zo lang duren. In elk geval belooft zelfs die enkele dag iets moois voor de toekomst. De kathedraal van de Kerk van alle tijden en plaatsen komt een keer af in stralend hemels licht!

En daarom noem ik het *zomergasten*... Jij bent gast hier op aarde in Gods wereld. Een kind van God heeft licht om zich heen. Je mag iets weerspiegelen van Vader die zijn zon doet opgaan over goeden en kwaden. Jij als zomergast leeft zelf van dat licht van God en mag daarvan iets uitstralen en doorgeven.

### **Water op dorstige grond: zomer op komst!**

#### *Aangesproken*

Met drie namen wordt het volk van toen aangesproken: Jakob, Israël en Jesjurun! Deze namen zijn sprekend. Jakob: bedrieger, hielenlichter, die de wereld naar zijn hand zet, manipulator. Israël: worstelaar, gevecht leveren, erop of eronder, om zich staande te houden; vechten voor haar bestaan. En Jesjurun: de rechtvaardige, de rechtschapene, die in de juiste verhouding wil staan tot God en de ander. Een drievoudige naam!

Dit tekent de geschiedenis van Israël tot dan toe, in ballingschap, knecht, dienaar van God genoemd, uitgekozen. Je kunt de patronen van de namen herkennen. Soms jammerlijk gefaald en teleurgesteld. Maar ook geworsteld en gevochten om zichzelf door crises heen te vechten. En hoe dan ook, God blijft de juiste verhouding zoeken, door zijn volk als rechtvaardige aan te spreken. Dat is haar positie, haar erenaam, met Abraham als voorvader.

Het Israël van toen... dat kan niet los gedacht worden van het Israël van vandaag. Nog steeds geldt dat het Joodse volk teruggaat op die wortel. God heeft zijn belofte aan Abraham en zijn nageslacht, kinderen naar het vlees, nooit opgezegd. Ook nu kun je de patronen herkennen: slimme Jakob, worstelaar Israël... en aangesproken worden op rechtvaardigheid.

Maar het allerbelangrijkste is de zoon van Israël, Christus, als de Knecht die niet faalde en volledig beantwoordde aan recht en gerechtigheid. Hij herstelt wat Jakob misdeed, is de worsteling van Israël aangegaan, en verkondigt recht voor *alle* volken. Hij is de Rechtschapene bij uitstek! De Enige die deze Naam echt waarmaakt. Via Jezus in eigen persoon ben je met Israël verbonden...

Hoe? Kijk eens in vers 6, staan tegenover de drie namen van Israël, 7 namen voor God! Zevenvoudige naam: HEER, Israëls Koning, Bevrijder, Heer van de hemelse legers, De eerste en de Laatste, de Enige. Hij is de Enige die al die andere goden en godheden, machthebbers, terreurorganisaties aankan.

De vraag is: laat je je aanspreken? Ben je aanspreekbaar als God zelf aan het woord komt. Wie is als Ik? Laat hij het woord nemen! Met God, ben je niet afgeschreven, maar verkoren. Vanaf dat je geboren bent en nog daarvoor, een speciale plek in Gods hart.

### *Geef Mij je angst*

Tot tweemaal toe wordt Israël aangesproken: wees niet bang, laat je niet door angst verlammen (2 & 8). Dat is voortdurend het refrein in het tweede deel van Jesaja. En telkens weer keert die angst terug. Geen wonder ook dat die angst leeft. Kijk maar eens in het slot van 43 'aan de vernietiging prijsgegeven, mikpunt van spot en hoon'. Wanneer vijanden zo op je losbeuken en losgaan, dan roept dat angst op. Waar moet dit heen met dit land? Wat voor toekomst hebben wij?

De angst voor de toekomst is heel begrijpelijk... Op dat moment toen voor Israël waar er weinig of niets van de bevolking was overgebleven. En vandaag voor het huidige volksbestel, met vijanden omgeven. Maar evenzeer voor wie vandaag leven in dit land. Menig echtpaar kiest er heel bewust voor geen kinderen op de wereld te zetten. Uit angst voor de toekomst, voor het klimaat, voor de oorlog die dreigt... tal van redenen om geen nageslacht te willen of te durven. En die angst is tastbaar en soms ook zichtbaar. Existentiële angst noem

ik het maar: bestaansangst en controledwang om te kunnen beheersen. De wereld is zo complex geworden en je hebt er steeds minder invloed op. Wie overziet het nog allemaal? Wie heeft er nog echt grip op? Dat maakt dat bij veel mensen onbegrip is, van de ene crisis in de andere. De wereld wordt steeds lastiger te voorspellen.

En juist in die wereld zegt God nog steeds: dat Hij de enige is die de toekomst overziet. Hij roept je vanuit die angst en wil hoop ervoor inruilen. Geef mij die angst en ik ruil die in voor hoop. Alleen hoop betekent niet dat alles meteen verandert zoals jij het wil. Hoop op God wil zeggen dat je naar Hem uitzielt en uiteindelijk je naar Hem vraagt en ook op Hem kunt wachten. Zonder passief te worden, zelf te ondernemen wat je kunt. Kinderen en nageslacht aan zijn handen durven toe te vertrouwen. Zonder dat je grip hebt op die toekomst.

### *Verlangen naar water*

Terugkijkend ga je misschien bedenken dat er meer zomerperiodes zijn geweest dan je had bedacht. Ik bedoel met zomer als het gaat om het land waarin je woont: een generatie 2000 die is opgegroeid, in tijden van vrede en welvaart als nooit tevoren. Maar was dat ook zomer voor kerk en gemeente en christenen? In de jaren 90 werd gesproken over Godsverduistering. En daarna heb je jaren gekregen van kaalslag en verwoestijning, leegte en leegloop.

Maar soms is het een periode van braak liggen en droog staan die juist verwachting wekt. Braak liggen: de grond wacht op ontkieming. Braak liggen: de grond is uitgeput en wacht op nieuwe energievoorziening. Mensen staan droog en ervaren leegte.. met en verlangen naar diepgang en vervulling. De kaalslag kan ook betekenen dat er afgerekend gaat worden met godheden en grootheden. Idolen laten het afweten... en er komt een nieuwe kans, een belofte van een andere generatie. Een verlangen groeit naar een opwekking.

De dorstige grond en droog land hunkert naar water. En heeft aan een heel klein beetje water al genoeg. Eerst de droogte creëren en de grond voorbereiden maken. Ook dat kan Gods Geest doen.. Dat betekent ook ruimte geven aan verlangen en experimenteren. Afrekenen met oude modellen en wat al niet is geprobeerd. Nu het gunnen aan de generatie die komt en ook dat vertrouwen geven en overdragen. Dat betekent niet versomberen of kritisch bejegenen alsof het nooit goed is. Maar nieuwe ronde, nieuwe kansen, denken in mogelijkheden in plaats van onmogelijkheden.

Water verandert alles: spoelt schoon, dringt diep van binnen door, gaat van hard naar zacht, water doet ontkiemen, brengt in beweging, water verfrist en verkwikt, lest dorst. De roep om water maakt je afhankelijk. Waar moet dat dan vandaan komen? Ik denk met een ander woord uit Jesaja als men roept: Scheurde u maar de hemel open om af te dalen! Toch, HEER, u bent onze Vader, wij zijn de klei door u gevormd, wij zijn het werk van uw handen!

### *Aansluiten op de Bron*

Wanneer breekt de zomer door als het gaat om geloof? Persoonlijk en in de kerkgemeenschappen? De zomer breekt niet door als mensen alleen maar op zichzelf en elkaar blijven zien. Het gaat erom of je Gods licht laat doordringen. Hem aan het Woord laat komen. En daadwerkelijk bent en blijft aangesloten op zijn Bron. Het water gaat pas stromen als mensen van binnenuit gaan en blijven zeggen: Ik hoor bij de Heer! Een derde schrijft op zijn hand: van de HEER. Daarbij mogen de namen van Jakob en Israel ook klinken, omdat het gaat om de God van Jakob en de God van Israel..! In Hem is toekomst.

Soms is het nodig om tot ontdekking te komen of de verbinding nog wel sterk is. Of er geen automatismen zijn doorgedrongen. En tot een herbeleving te komen van het horen bij God. Het diep doorleven van de wortels, waarvan je eerst was losgeraakt. Vernieuwing, verandering, verfrissing. Dat is een leven dat van binnenuit naar buiten dringt en belijden tot gevolg heeft. De Geest is eigenwijs genoeg om zomerse gelovigen te scheppen. Zie je die inkeer ook, die terugkeer. Heb je er oog voor dat niet alleen jongeren maar ook ouderen een rijping in geloof kunnen laten zien? Dat daadwerkelijk God iets in hun leven heeft gebracht en tevoorschijn heeft geroepen? Zie je het ook of ben je daar blind voor geworden?

Zomergroei ontstaat alleen als er ook gesnoeid is. Een oerwoud verstikt, terwijl een tuin uitnodigt om erin rond te wandelen. Geloven heeft begrenzing nodig en discipline. Dat alles is een oefening die nooit ophoudt en nooit op de automatische piloot wordt gevoerd. Het is een oefening die wat kost, maar die wel kunst baart. De zomer zou je kunnen noemen als Gods kinderen opgroeien tot volwassen gelovigen. Niet om zichzelf op de borst te kloppen of zelfgenoegzaam te worden. Maar er mag ook een zekere rijping zijn. Dat bij gelovigen op den duur een onderscheidingsvermogen ontwikkelt. Niet met elke wind meewaait ook in de kerk. Het zijn christelijke karakters, ervaren gelovigen die zijn gegroeid onder de zonneshijn van Gods goedheid. Als ik twee vrouwen mag noemen: Carola S en Mirjam B. en hun optreden en spreken het verschil maken, zodat zelfs andersdenkende roepen: dit is sterk, respectvol, mededeelzaam, polariseert niet, maar wekt vertrouwen.

*De stromen van levend water van de Geest kun je niet zien. Je kunt alleen de vrucht zien die het uiteindelijk oplevert.*

### *Groei en bloei*

Wanneer zie je de zomer in Israel? In dat beloofde land ben je sterk afhankelijk van de vroeg en de late regen, in voorjaar en najaar. Maar als dat dorre land ook maar een enkele bui ontvangt en een milde regen, dan moet je eens zien! In een oogwenk verandert het dorre land in een uitbundig groen tapijt vol bloemen, en je kent het niet meer terug. Gras en populieren schieten op. Dorre woestijnen veranderen in uitbundig bloeiende landschappen. Onweerstaanbare

plantengroei, niet tegen te houden, niet te stoppen. Het nieuwe leven breekt dan door. Alles wat ontkiemt tussen het gras. Ze zullen uitbotten als wilgen langs het water

Een kind van God koestert zich in de stralen van Gods goedheid en leert door de Geest wat de Vader ons allemaal geschonken heeft. Er zijn zomermomenten in Gods openbaring in de geschiedenis van de Bijbel: Het volk Israël heeft rust van zijn vijanden gekregen. En in de kerkgeschiedenis licht het op, tijden van Augustinus, maar ook in de vergeten ME, en de tijden van Hervorming. De muziek van Bach is zo'n zomerse gestalte: muziek die de bijna volmaakte vorm heeft gevonden in een onuitputtelijk oeuvre. En wat dacht je van andere cultuurschatten die de eeuwen hebben verduurd...

Vergeet niet hoe de stromen van levend water vanaf Pinksteren de grenzen zijn overgegaan. Onweerstaanbaar, sterker dan alle grootmachten van geweld en economie, die verpletterend werken. Maar deze stroom van levend water is hoe dan ook sterker. Die gaat desnoods ondergronds in het Noorden, Oosten, Westen en vooral het Zuiden. Soms lichten deze zomerperioden even op, soms lijken ze zich wat langduriger uit te rollen over de aarde. De zomer zal zich dan ook eerder als een zomerse dag dan als een seizoen voordoen. Tijdelijke periodes... heb je daar oog voor. Deze zijn veelbelovend voor de toekomst

Eens komt de grote zomer! Wereldwijd en een groene eeuwigheid. De ZOMER moet nog komen. Zelf moeten al Gods kinderen wereldwijd nog door de dood en ziekte heen. De wereld moet er nog doorheen al die verdrukkingen. De wereld en ons leven glijden niet zonder de schok van het einde naar het eeuwig licht van de nieuwe morgen. Eens komt de grote zomer: die moet geboren worden. Die is er nog niet en daarom zien we er verlangend naar uit. De tweeling van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Zie Zacharia... (2:15) het visioen waar alle volken worden genodigd in de stad die niet meer ommuurd 'Er komt een tijd dat vele volken zich met de Heer zullen verbinden. Zij zullen *mijn volk zijn* (enkelvoud!), en in jouw midden zal ik wonen! Woord van de HEER, laat je erop aanspreken.

De Filistijn, de Tyriër, de Moren, Babel, Egypte, Rachab... het monster. Het zijn allemaal de vijanden van Israël. Hen tellen als in Israël ingelijfd. De naam van Sions kind dragen. Zie al mijn bronnen zijn in U ontsprongen! Dan is de ZOMER voorgoed aangebroken en doorgebroken!